

ბ ს ყ ე თ ი ს ფ ს ს ი : ც ხ ი ნ ი ა დ ა რ ი

	განვითარ.	გაუგრძ.
ერთის წლისა —	6 მ. ქაპ.	5 მან. ქაპ.
ნასექტონის წლისა	3 „ „	2 „ „ 50
სამის თვეისა —	1 „ 75	1 „ „ 50
ერთის თვეისა —	„ „ 60	„ „ 50
დალა ნომრისა —	„ „ 12	„ „ 10

გ ა ნ ც ს ა დ ე ბ ა ნ ი, «დღოობაში» დასა-
ხელდოთ, მიიღება სხვა და სხვა ქენზე. ფასი გან-
ცხადებისა: ჩვეულებრივის ასოებით, სტრიქონზე
4 ფას. და ასო-მთავრულებით—ასოზე $\frac{1}{4}$ ფას.

ს ა ქ რ ლ ი უ რ ბ რ ა დ ა ს ა ლ ი უ რ ე რ ა ტ უ რ ა გ ა შ ე თ ი
წ ე ლ ი წ ა დ ი მ ე რ კ ვ ე

წელიწადი მერვე

მებათ და ამის გამო იმას ეხლა აღარ დაუბრუნდებათ.

ଲୋକାଶୀ, ଗିନ୍‌ପ ପ୍ରାଚୀତି ମାନ୍‌ପ ଆହୁର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟକ
ରହେବା ନିମାଞ୍ଜି, ରହୁଥ ହେଁବା ସାହଂଗାଦର୍ଶେବା ଏ
ଶ୍ରୀନାଶ୍ରୀର୍ବଳ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ତିତିକ୍ଷିବିଲେ ଶ୍ରୀଲିଙ୍ଗିଦ ଦ୍ୱାର୍
କାରଗା ତାଙ୍କିଲେ ସାହଂଗାଦର ଶାଖୀର୍ବଳ ମନ୍ଦାନ୍ତି-
ଲ୍ଲେବଦିଲେ ମିଲେବିଲେ କାଳିଲେ ଏ ନିର୍ମାଣୀରେଣୁକ ଦ୍ୱାର୍
ପ୍ରେଲାଭରୀଲେ ଗାନ୍ଧିତେବା କ୍ଷେତ୍ରିଲେବା ମନ୍ତ୍ରଲେବି;—
ଗିନ୍‌ପ ଏ ସାଙ୍ଗର୍ବଳିରେ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟା, ଗାନ୍ଧିବଦିତ ହେଁବା
ଏବଂ ଅର୍ଥମିନ୍ଦିବନ୍ଦିତା ଏହିତ ଏମିତିମିଳିବା ଏମାତା

յօն Շյշրուլցին; ու ցալցուցին հցըն՛չո մի
սէռցածու սավեցին ոն բրերեսս; ու մոցակո-
ցեցնեցին հցըն եղլս ույտու սավեցին-
ոյս, հռամլու սպորուցա դա առսպալց-
լուն հցըն նեցինց, ցահըն ձոհցինց ուցու-
կցեմու, հաջգան յև սավեցին հցըն սակու-
նու սավեցին; ու ձագայուիկհցին հցըն ունիւ

საქართველო

წარსულ ნომერში ჩვენ ესთეთი ამზღვი-
შე სიტყვა მომავალ კენჭის ყრაზე, იმ კენჭის
ყრაზე, რომელზედაც მომავალი სამი წლის-
თვის თფილისისა და ქუთაისის გუბერნიიდან
უქმდისა და გუბერნიის წინამდლომლები უნ-
და იქნენ ამორჩეულნი. ჩვენ ვამბობდით,
რომ პატიოსანსა და თავის მოვალეობის კარ-
გა მცოდნე წინამდლომელს ბევრი ისეთი საქ-
მების თავობა და შესრულებაც შეუძლია
რომელიც, არათუ მარტო თავად-აზნაურო-
ბას. მთელს ჩვენ ქვეყანას ბევრ სიკეთესა და
სარგებლობას მოუტანს. ვამბობდით, რომ
დღემდი ჩვენი თავად-აზნაურობა, თავის წი-
ნამდლომლების ამორჩევის ღროს, ხშირათ
ისეთს თვისებებს იღებდა მხედველობაში,
რომელნიც სრულიად საჭირონი არ არიან
საზოგადოების სამსახურისათვის და სხ. მაგ
რამ, რასაც ამ ერთი კვირის წინ ვამბობ
დით, ის, უკველია, ჩვენ ჩვეულებრივ მკით
ხველებს წაკითხული ექნება და კიდევ ეხსო

კისაც ეხლანდელი რუსეთის სახელმწიფო
წყობილობის მსვლელობა ესმის, იმისთვის
ცხადია, რომ ერობა და ნაფიციტ სასამართ-
ლოების წესი ჩეკინშიაც, უჭირელია, აღრე ი-
ნება თუ გვიან, თვით მართებლობისგან უ-
მოღებული იქნება. მაგრამ, რაც უჯრო მ-
ლე მოხდება ამგვარი ცელილება ჩეკინში.
ისა სჯობია და ყველასთვის ძლიერ სასიამოვა-
ნო უნდა იყოს, თუ ამ ცელილების დაჩქა-
რების ვიზშე რომლისამე, რასაკვირველია, კა-
ნონიქრის საშუალების შემწეობით, მოხერ-
ხებს.

ეს არის ჩვენი უკანასკნელი სიტყვა, კენ-
ჭის ყრის წინ, სიტყვა საქართველოს თავად-
აზნაურობისადმი მიმართული, და იშედა
გვაქენს, რომ ის კითხვები, რომელნიც აქ
მხოლოდ გაკვრით მოვიხსენიეთ, თუ კიდე-
ბებში ჩამოვარდა იმაზე ლაპარაკი, უზრუ-
ვრულათ და დალაგებით იქნებიან განმარ-
ტიტული ს. გ.

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

(«କେନ୍ତୁଳିପାଦ» ଉତ୍ତରାଷ୍ଟରମହାନାନୀ)

ვილაპარაკო; მაგრამ ესტურ მკითხველის ყურადღებას მხოლოდ ერთს იმის უმთავრეს მიზანზე.

ერთმანეთზე ვერ მოუპოვებიათ საკმაო გა-
ვლენა, რომ ერთმა შეორუეს სწავლის მიღებ-
და განვიტის ახსნა ააზარილოთ; რჩევა

(«დარღვეს» კონკრეტული მუნიციპალიტეტის გარემონტიფიცია)

ეინ არ იცის, რომ უმეტესი ნაწილი ჩვენ
მოსწავლე ყმაწეილებისა, რომელნიც ჩვენში
გიმნაზიის კურსს ასრულებენ და შემდეგ
იფანტებიან უმთავრესად რუსეთში და ზოგი
ერთნი კი, რასაცირკელია მცირედი ნაწილი
უოველის მხრით დაბრკოლების შემთხვევა, სხვ
და სხვა საზღვარ გარეთ ქალაქების უნივერ
სიტეტებში, უმაღლესი სწავლის მისაღებათ, —
ეინ არ იცის, ვანბობ, რომ ეს ყმაწეილები
შორს საჭშობლოდა ალაგებში მყოფნი, ყო
ველ მხრით დაბრკოლებას გრძნობენ და შე
ვაწროვებულ მდგომარეობაში ვარდებიან, რო-
გორც მატერიალურია, ისე სწავლის მისაღებ
ასპარეზზე. ყველა ამის მიზნების გამოკვლე-
ვას რომ შეუდგეთ, ერთობ შორს წავალთ
და ამ რიგათ დაგვიანდება იმ სასიამოვნო
რამყველ ლაპარაკი, რომელზედაც დღის მინა

ჩევითი ყდას გვილები, რასა კუირელია ყველაზე
ამ ითქმის, რაკი სამშობლოს გასტილდებია
იმ დღიდანეთ ჰკარგვენ მასთან შემმართებენ
კუშირს; იმათ ვერ დაუშასხურებიათ ის სან-
ტრელი დახმარება თავის სამშობლოდა
რომელშიაც ისინი ისე ძრიელ საჭიროებენ
ისინი, არამც თუ ჰკარგვენ სამშობლოსთვის
ყოველგვარ კუშირს, სრულებითაც ავიწყდა
ბათ თავისი მშობელი ქვეყნა და ხალხი
რომელშიაც იმათ სწავლის დასრულების შემ
დეგ ცხოვრება და მოქმედება შეხვდებათ.

უკოროვდის ჩეცნებით, ერთმანერთის დახმა
რებით და სხვ. ყველა ჩეცნგანი, როდესაც
ხამები და გამოუცდელნი ჩაეთანდილგართ
ან ვარდებით სხვა და სხვა ქალაქებში, უმაღლ
ლესი სწავლის მისაღებად, გრძნობს პირების
ლად ამ გვარ დახმარების და ხელის მოწყობ
ბის საჭიროებას, შაგრამ რაკი ის ერავის ვე
პოვებს — წარმოიდგინეთ თავის მოძმევებშიდა
— ის ან უიმედო რჩება და ან როგორც ხამ
და გამოუცდელი ყველაფერს ედება, რადგა
ნაც ყველაფერი მოსწონს. აქედამ გამოლიდ
რომ ამ გვარი ყმაწვილი ხშირად იმისთან
რასმეს ჰყიდებს ხელს, რომელზედაც იმა
სრულებით არ უფიქრისა და არც აუწონის
თუ რაში ან რისთვის გამოაღება მას ეს არ
ჩეცლი სწავლა ცხოვრებაში. აქ, საუბებელუ
როთ, ნურც იმას დაეიციწყებთ, რომ ხანდისახა
ეს ხამები ან ჩინებულ გზაზე დამდგარნ
ნორჩი ყმაწვილების იმისთანაც როზუამოვარი

მეტადნა დაუკლიათ. სწავლა კერ მიუდიათ,
მოდიათ სამშობლოში და პირი დაუკლიათ.

ଲାବାକୁରୁତ୍ୟେଲିଗା, ନୂପୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଳରୁ ସିମ୍ବାଲୁହୁରୀ
ଜୀବିକାର୍ଥିଙ୍କ ଜାହାନ ଯେବେଳିଯାଏ କ୍ଷେତ୍ରରୁଦ୍ଧିତ କୋଣ

յրտո ցոնմյ დიდი კაცის გარე
ցქვს თვეს զღაპარაკობთ, თქმ.

სხეა რა გიამბოთ? სენ-მარკ-ჟირარდენშა
თქვენი ჭირი წაიღო. ორლეანისტებს კარგი
ძალა მოაკლდა მისი სიკედილით; სხანს, ბე-
ლი აღარსწყალობს. მაგიტრად ომალის პრინ-
ცი აკადემიკოსობის ხარისხზე აღიყვანა საფ-
რანგეოს აკადემიამ, ანუ უკეთა ესთქათ
იმის შამის, ლუი ფილიპპეს, ნამინისტრებმა
გვიზომ, ტიტრმა და სხ. რისთვის? თუ იკით-
ხავს 'ცნობის-მოყვარე კაცი, ეტყვიან: «ორ-
ლეანის პრინცმა კონდეს ისტორია დასწე-
რაო.» — იქნება არ ვარგა ეს თხუზულება და
პრინცის კალამი ამ სუსტ ქმნილებასაც ვერ
მოსჯვდანიდათ? კიდევ გაიგონებთ: გინა არ
კმარა, რომ ორლეანის პრინცმა კონდეს და
სხვ.... ამ, უჩეშურებაგ! როგორ ხიბლავ ჩვე-
ნი საუკუნის უცნობს გენიოსების სიმოცე-
ბას? როცა აკადემიიდგან სახლში წამოსასვ-
ლელათ გამოვიდა ომალი, მოესმა «vivat»
და შლაპების ჰაერში ჰქნებას შეხედა, იფი-
რა, ეს ჩემთვის არისო და კალასკიდგან
სალამის რიგება დაიწყო მარჯნივ და მარცხნივ.
საზოგადოებაში ერთბაშათ სამარის სიჩერე
შეიქნა და რამდენიმე ლაზათიანი სტენაც
გააყოლეს. საბრალო პრინც! დაუჯეროს
კაცმა ამის მეტაზე ამ სოფელში რასმეს!

გამბოთ ერთ ჩინებულ შემთხვევას, რო-
მელიც კარლისტების ქრისტიანულ გრძნო-
ბას ამტკიცებს და ამის შემდეგ კიდევ ბედ-
ვენ დონ-კარლოსის მომხრებზე, ვითომ
ისინი ბოროტის განზრახვით ანგრევდენ და
წვიდენ ქალაქებს, აოხრებდენ რკინის გზის
ვაქზალებს, მოგზაურებს ცარცვიდენ და ხერე-
ტდენ ქალსა და ბავშვებსა! ვინ აღიარებს
ეხლა, რომ ისინი ქრისტიანული გრძნობის არ
იყვნენ. საქმე ამაშია: კარლისტები რეპუბ-
ლიკელ ჯარს კარგათ გაუბერტყიათ პატარ-
დის ქალაქის წინ, რომელსაც ეს ბანლიტები
გარს შემოერტყენ თურქე. სასტიკი ოშის შემ-
დეგ, კარლისტები გაიქცენ მთებში და მია-
ტოვეს ბექრი მკვდარი და დაჭრილები. მეო-
რე დღეს ლეგიტიმისტური გაზეობი გვაც-
ნობდენ, რომ დონ-კარლოსის მომხრები
იჩისოფებს წავიდნენ მთებში და დასტოვეს ქა-
ლაქი, რადგანც წითელი პარასკევი იყოო და
მით სინაზულში და ლეონის ედრებაში უნ-
დოდათ გატარებიათ ეს დღეო. ჩინებუ-
ლი განმარტება ხომ?

ამ ბოლოს დროს ძეგლების აგება და სხვა
და სხვა კეოილ საქმეებზე ხელის მოწერა
გახშირდა ეკრაპაში; ყოველი ისე ეწევა თა-
ვის საყარელ საგანს, როგორც შეუძლია.
ვიღაც გრაფინას გარიბალდის ცოლისთვის
მოუნდომებია ძეგლის აგება. ხელის მოწერა
შიდის მშენიერად. ბარე ორიოდე სიტყვას
არ დაფურებ ამ გასაკირველი ქალის ცხოვ-
რებაზედ. ანიჭა ყოველ ოში დაყვებოდა თა-
ვის ქმარს გარიბალდის და ასრულებდა აღუ-
ტან ტობის თანამდებობას ბრძოლის ველზედ.
ის ხშირად დამოუკიდებელ სარდლათაც ჰყა-
ფილა და ბატალიონებს უძლოდა მტკრჩე-
ვაცხარებულ ცეცხლში. მთელი ცხოვრება
ამ საოცარი ქალისა დაუჯერებელი რომანია.
1848 წ. როდესაც გარიბალდი საფრანგეთის
ჯარისაგან იცავდა რომს, ტრიუმფირს (მაშინ
გარიბალდი, საფი და მაშინი იყო რომის
ტრიუმფირატა) მოახსენეს, რომ იმ ბატალი-
ონს, რომელსაც სარდლობს მისი ცოლი,
ძალიან გაჭირებული აქვს საქმეო და თუ
ჯარები არ მიაშველეთ, უთუოდ ყველას
ტყვეთ წაიყვანს მტკრიო. გარიბალდიმ ღი-

ამ ნაირი იყო ის ქალი, რომელსაც
ძეგლი უნდა დაედგას. როგორი მაგალ
იმ ვაჟ-კაცებისთვის (?), რომელნიც ა
თავის ქვეყნის ბედნიერებისთვის იბრძ
ბენ, ორ გროშშიც კი არ დაფიქტდე
გაპყიდვნ სულ ერთიანად თავის სამშობ

უკანასკნელად, დავაბოლოვებ დღევან
წერილს ერთი ისეთი ამბვით, რომელ
ჩვენი საზოგადოებაც, უთუოდ, სასაც
უყუჩებს. ჩვენებურ, მოხერხებულ ა
კატებმა ქართველი კაცი დააჩინა პრიც
ბის ინტერესს. მაში მეც ამ გვარ მუსაიძ
გიშვილით.

ამ კითხების ბუღდე თითონ საზოგა
ბის დაგრეხილ, დამახინჯებულ ცხოვრებ
აბა გადაეცელოთ ოფალი: ჰასაუში მოს
ქალი იყვარებს კაცს, ის ებრძების დი-
უმან კოების გრძნობას, მაგრამ ბოლოს ი-
ორსულდება; ის იფარავს შემსხეილებულ
ცელს საზოგადოების დევნისაგან... უკ-
ნებლად, ჰშობს საღმე ნამალევათ თავი

უკარულის ნაშეოფსა, თრთოლაში, რომ
ეინ გაუგოს. დედას არა აქვს ღონე შე
გასაზრდელათ მისცეს, ვერც თითონ არ
რადგანც მაშინ მოჯამავირედ აჩავინ და
ნებს, როგორც უსარევბლო და გარე
პირს. ცხადია, შიმშილით სიკედილი მო
დედასა და შეილსაც; ამას თან დაუმატ
გაუხსნელი და სამღვდელოებისაგან დაფრ
ბილი გონება, სირცხეილთ და შიში ნა
ვებისა, ნაცნობებისა, მომავალი უბე
თავის შეილისა, და მაშინ ადგილი გასაგ
რისთვის ჰკლავს დედა თავის უკანონ
შეილსა.

გულ-გაქვაეცბული საზოგადოება იმ
გირათ, დედაკაცს რომ დამოუკიდე
მდგომარეობა მისცეს ოჯახში, საზოგა
ბაში, ის თავის სიბრძმაცეში, სჯის ისეც
მათ დატანჯულ აღმიანსა, და ნუგე
რომ დიდ სამართლიანობას ასრულებდ
ზოგადოებას ავიწყდება, რომ პასუხის მ
ლი თავის წევრების დანაშაულით მი
თითონ იგივე: ერთს ატყდება კისერზე
სის და ათი ათასის გარეუნილობა. მოს
ბულნი ირჩენენ თავს და ებმებიან მ

მხოლოდ საბრალონი. ამ ნაირ წესებისა ჰქონიან დღეს—განათლება! წინ ნი კი გარბაროსტები, აღმშევოთებლები კები არიანო! მოდით და გააჩინეთ?

၁၀၂

— თითქმის მოელი საფრანგეთი და გან-
საკუთრებით პარიჟი ამ ეამად რამუზასა და
ბაროდეს კნიდიდატობაზე ლაპარაკობს. დიდ
შინიშენელობას აძლევენ იმას, თუ ეს ამოინ-
ჩეეს პარიჟი თავის წარმომადგენელად ნა-
ციონალურს კრებაში: ტიერის თაყვანის მცე-
მელს გარეშე საქმეების მინისტრს-რამუზას;
თუ ლიონის აღრენდელ მერს ბაროდეს, რომ
ლის დეპუტატათ ამორჩევა რადიკალური
რესპუბლიკელების უკმაყოფილობას მოასწა-
ვებს იმისთვის, რომ მმართებლობამ წაართვ-
ლიონს სმუნიციპალური უფლებები. რადიკალე-
ბი ამბობენ, რომ რამუზას ამორჩევა ორლეა-
ნის პრინცის პრეზიდენტობას მოასწავებს.
კონსერვატორები კი არწმუნებენ ხალხს, რომ
ბაროდე კომუნალების მომხრე არისო და იმის
ამორჩევა საფრანგეთს ხეირს არ დააყრისო.
ბაროდეს მომხრეებმა გამოიცხადეს მანიქეს-
ტი, რომელშიაც ამბობენ; რომ რამუზას იმის
ტომ არ მიესცემ კენჭსო, რომ იმის მოქ-
მედება და პოლიტიკა საეჭეო და ორ-აზრო-
ვანი პოლიტიკა არისო და ბაროდეს ამორ-
ჩევით ჩვენ გვსურს შემდეგი პრინციპები:
გამოვაცხადოთ: პატივისცემა სმუნიციპალუ-
რი უფლებებისა, ეხლანდელი ვერხსალის პა-
ლატის დათხოვნა და ახალი კრების ამორ-
ჩევა, რომელია, მხოლოდ ჩვენი მმართვის

ლობის დაწესება და შეიღობინობის დამკვიდრება შეუძლია, სამხედრო მდგრამარეობის მოსპობა და უკანასკნელ პარიფის კომუნაში მონაწალეების პატიობათ.

ესპანია

დონ-კარლოსის მომხრეების დაშვეიდება
ჯერაც ვერ მოუხერხებია შშართებლობას და
როგორც სჩანს, ასე მალე ეტუ მოიშორება
იმათ თავიდამ. ისინი მთელს სამხრეთ ესპა-
ნიაში გროვ-გროვათ არიან გაფანტულნი და
მიუ ხლოვდება თუ არა რომელსამე გროვას
მშართებლობის ჯარი, იმწამსვე იმალებიან და
მეორე მხრით აწუხებენ ხალხსა და ჯარებს.
იმათ არტილერიაც უშოუნიათ და ზოგიერთ
გროვაში 2—3000 ჯარი არის თურმე ასე, რომ
ამას წინათ ერთმა იმათ სარდალმა ორი ვა-
ტარა ქალაქი დაიმორჩილა. ოუიკიალური
გაზეთებში ჩეკულებრივათ მუდმი სწერენ, რომ
მშართებლობის ჯარებმა ამა და ამ ადგილას
დამარცხეს და გაფანტეს დონ-კარლოსის
ჯარებით; მაგრამ ყოველი იმათი სიტყვა რომ
მართალი ყოფილიყო, ეხლა ესპანიაში არც
ერთი დონ-კარლოსის მომხრე აღარ უნდა
ყოფილიყო მაშინ, როდესაც ჩეენ ვხედავთ
ისინი თუ არ მატულობენ, სრულიადაც არ
კლებულობენ. ზოგან თვითონ ხალხი აპირებდა
და დაიარალებასა და იმათზე გალაშქრებას
მაგალითად ბარსელონაში მოხდა ეს, მაგრა
მართებლობას შეეშინდა და დაითხოვა მცხოვ
რებლები. ხალხი ამ გაუწყნარებელი შეფო
თვისა და არეულობისაგან შეეღას მომავალი
განმაწესებელი კრებისაგან მოეღის, რომე-
ლიც ახლანდელი ნაციონალური კრების მა-
გიერათ უნდა ამოირჩიოს ხალხმა.

1876-წელს ამ დღის ერთის აშენთა და მი-
ტინგებით დღესასწაულობას, რომელიც ფი-
ლადელფიაში იქნება. ყველა შტატები, ყვე-
ლა საზოგადოება და კამპანიები, თვით და-
რიბი მუშებიც, თავიანთი შეძლების დაგვა-
რათ, სწირავენ ფულებს, რომ რაც შეიძლება
მდიდრულათ და მხირულათ იდღესასწაუ-
ლონ ეს იმათოების ბედნიერი დღე. ჯერ
ეხლავე რამდენიმე მილიონი ლოლარია ამ
საქმისათვის მოგროვებული და სამი ამდენს
კიდევ მოელიან. იმ ხანებში მსოფლიო გა-
გამოიყენაც იქნება ამერიკაში.

Հյումանիզ

ფრანკელტში ამას წინათ არეულობა მოხდა
იმის გარე, რომ იქაურ მექარნებმა პირზე
ფასი მოუმატეს. რამდენიმე ასი გაცხარე-
ბული კაცი პირას ქარხნებს დაეცნენ თურმე
და სულ აკლეს. მმართებლობამ ჯარი დაუ-
საა აჯანყებულს ხალხს და როგორც იყო ვა-
ფანტა და დაამშეიღა ისინი.

၁၆၄

ამას წინათ რომის პაპა ძალიან ავათ იყო
ასე, რომ ზოგიერთები ამბობდნენ, ის კი-
დეც მიიცვალა, მაგრამ, სანამ ახლ პაპს არ
ამოარჩევენ კარლინალები, მანამ არ უნდათ
გაამხილონ. მაგრამ ბოლოს აღმოჩნდა,
რომ ის ჯერ მართლა არ მოჰყედარა, თუმ-
ცა ძალიან მისუსტებული კი არის თურქმე.

ნამებავ

ფრანგულებულ გაცემებში ბევრს დაპარაგობდნენ
ამას წინათ იმის თანხმაზე, რომ აღრენდები და-
ონის ღვიძესატორი (პრეფექტი), კანტონები, უკრ-
რათ გაქრა სადღაც - ასე, რომ გაცემა არ იცოდა,
სად დაგვირგა. ბოლოს აღმოჩნდა, რომ უფრო კან-
ტონები ერთს დაიხინის მოქალაქეს შეუსწრია თა-
ვის საწალ თოხაში ისეთს ტანისხამისში, რო-
მელიც ამტკაცებდა, რომ ის მისი შებღის რქე-
ბით დამატებისებდა ყოფილა. ამ ამავის შემდეგ,
ის გაქცეულა შეკაცარაში და ქსდა იქ არის თურ-
მე დამაღული.

* *

ოდესაში, ცეცხლის გემზე, ერთი ურთა დაუ-
ჭირავთ, რომელსაც რამდენიმე ქაღლი მიჰყებდა თურ-
მე სტამბოლს გასასეფადათ: «ოდესის მამები» იწე-
რება, რომ ეს შემთხვევა პირებები არ არის, რომ
ურიეს სხვა და სხვა მოტკებელთ ქაღები სშირათ
მიჰყევთ სტამბოლში და იქ ჭიდინონ.

* *

— რა მშენიერი ჰქონდი არის აქალ! უთხო
თურმე ერთხელ ერთმა ქალმა გამოიჩიდა ინგლი-
სის მწერალს, სვივტს. — სხესგულების დასადაცეთ,
ნელა თქვითო, უპასუხა სვივტმა. — თორემ მთავ-
რდაბი თუ მეტყო, უთულოთ ჰქონისთვისაც ასაკ
გადასასადის დაგრძელებულ!...

ერთს ამერიკულ გაზეთში ნომინირდის შტატიდამ იწერულიან, რომ ამ რამდენიმე წლის წინათ აქ ისეთი ავაზაკობა და მცარცვებლობა იყო ბავრცელებულია, რომ ურაგანდევრობა გაცი კერძო გამოვიდოდა გარეთაც. (ეს შტატი ბარბაროსა-შტატი ინდოების მოსაზღვრე შტატია). მაგრამ ესდა კი სრულად დაშვიდებულ ავაზაკებია. ამის მიზენი, როგორც ეს გაზეთი იწერება, ას გარემოება იყო, რომ ამ შტატის გამგებაში ქალებსაც მიუღია მონილური მოსაზღვრობა. მართლა, რაც რომ მომილიგებელ მოსაზართლებად და საფიც მსაჭარებებად ჩეკნები ქალებიც ინიშნებიან, მას აქეთ თითოების სრულიად მოიხსება ავაზაკობა, რადგანც იხილი მტკიცეთ და მიუდიომებად ისოდა კენ უოკელ საჭმელ!